

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-3234/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Senke Orlić-Zaninović, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i Kristine Senjak Krunić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Nele Petrović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Grada Slavenskog Broda, Slavonski Brod, Vukovarska 1, OIB: 58007872049, kojeg zastupa opunomoćenica Natalija Perić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Mamić Perić Reberski Rimac d.o.o., Zagreb, Ivana Lučića 2a i opunomoćenica Ivana Marić, odvjetnica iz Splita, Vukovarska 29, protiv tuženika Državnog inspektorata Republike Hrvatske, Područnog ureda Split, Ispostave Ploče, Ploče, Trg kralja Tomislava 16, OIB: 33706439962, radi obnove spora, odlučujući o žalbi tužitelja, zastupanog po istim opunomoćenicima, protiv presude i rješenja Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: Us I-1562/2023-18 od 25. travnja 2025., na sjednici vijeća održanoj 30. rujna 2025.

p r e s u d i o j e

Poništavaju se presuda i rješenje Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: Us I-1562/2023-18 od 25. travnja 2025.

r i j e š i o j e

- I. Prijedlog tužitelja za obnovu spora se odbacuje.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenom presudom i rješenjem prvostupanjskog upravnog suda odbija se tužbeni zahtjev koji glasi: "Dopušta se obnova spora koji se kod Upravnog suda u Splitu vodio pod poslovnim brojem: Us I-3742/21 te se izvan snage stavlja presuda poslovnog broja: Us I-3742/21 od 14. ožujka 2022. Poništava se rješenje Državnog inspektorata, Područnog ureda Split, Ispostava Ploče, KLASA: UP/I-362-02/20-02/1223, URBROJ: 443-02-03-20-21-18 od 26. listopada 2021., osim u dijelu točke 1."

(točka I. izreke), te se odbija tužiteljjev zahtjev za naknadu troškova upravnog spora (točka II. izreke).

2. Tužitelj je protiv osporene odluke izjavio žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene, odnosno neprimjene relevantnog materijalnog prava, i to odredbe članka 15. Zakona o neprocijenjenom građevinskom zemljištu ("Narodne novine", broj: 50/20.), članka 128., 129. i 130. Zakona o gradnji ("Narodne novine", broj: 153/13., 20/17., 39/19., 125/19. i 145/24.), članka 4. Pravilnika o jednostavnim i drugim građevinama i radovima ("Narodne novine", broj: 112/17., 34/18., 36/19., 98/19., 31/20., 74/22. i 155/23.), članka 21. i članka 104. Odredbi za provođenje PPUGK-a ("Službeni glasnik Grada Korčule", broj: 02/03., 03/08., 03/11., 10/15. i 9/16.), kao i zbog bitne povrede odredaba upravnog spora, osobito odredbi članka 5., članka 49. stavka 2., članka 53. i članka 56. te članka 114. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24. – dalje u tekstu: ZUS). U žalbenim razlozima, u bitnom, tužitelj ističe da je prvostupanjski sud u cijelosti propustio navesti, analizirati i ocijeniti kao dokaz zapisnik o obavljenom inspekcijskom nadzoru od 14. listopada 2021., koji je tužitelj priložio u prvostupanjskom postupku, a u kojem je, pored ostalog, navedeno da je uvidom u izdanu dokumentaciju u Državnom arhivu u Žrnovu evidentirana izdata dokumentacija za izgradnju navedenih građevina, pri čemu su građevine na koje se referira inspektor upravo građevine čije je uklanjanje naređeno rješenjem pobijanim u postupku čija se obnova traži. Stoga proizlazi kako je u tom zapisniku o inspekcijskom nadzoru, koji se u konkretnom slučaju također smatra novim dokazom u smislu članka 131. stavka 1. točke 6. ZUS-a, s obzirom da isti očito nije bio priložen u okviru postupka Us I-3742/2021 čija se obnova traži, utvrđeno postojanje dokumentacije, odnosno odgovarajuće građevinske dozvole za radove i građevine čije je uklanjanje naloženo. Navodi da je u konkretnom slučaju kamp kućice, uništene prirodnim nepogodama, zamijenio novima, pri čemu je odredbama prostornoplanske dokumentacije omogućena gradnja novih i rekonstrukcija i zamjena postojećih građevina u dijelovima građevinskog područja koji nisu za urbanu preobrazbu te uređenim neizgrađenim dijelovima građevinskog područja, što je u konkretnom slučaju upravo kamp tužitelja. Također, prostornoplanskim odredbama je propisano da je potrebno izraditi i provoditi programe razvoja održivog (ekološkog) turizma, s naglaskom na definiranje prihvatnog kapaciteta područja te na taj način ograničiti razvoj masovnog turizma, a što je upravo primjer kamp tužitelja. Stoga je i u navedenom dijelu činjenično-pravno stanje ostalo pogrešno odnosno nepotpuno utvrđeno te je materijalno pravo pogrešno primijenjeno, a što nastavno u žalbi tužitelj detaljnih elaborira. Poziva se i na građevnu dozvolu s pripadajućim priložima, koju drži novim dokazom te dodaje kako navedeni novi dokazi (rješenje o građevnoj dozvoli s pripadajućim priložima i zapisnik o inspekcijskom nadzoru) predstavljaju javne isprave u smislu članka 56. ZUS-a. Opširno iznosi i druge razloge zbog kojih smatra da je osporenom odlukom povrijeđen zakon na njegovu štetu, pri čemu upire na povrede Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i Ustava Republike Hrvatske vezano, pored ostalog, na nezakonito miješanje u imovinu, odnosno vlasništvo tužitelja, ukazujući pritom na više ustavnosudskih odluka s tim u vezi. Slijedom svega navedenog, predlaže ovom Sudu usvojiti žalbu i preinačiti pobijanu prvostupanjsku odluku te u cijelosti usvojiti tužbeni zahtjev, podredno, ukinuti prvostupanjsku odluku i

predmet vratiti na ponovno suđenje, uz naknadu troškova spora, uvećano za sastav ove žalbe u iskazanom iznosu.

3. Žalba je osnovana.

4. Ispitujući prvostupanjsku presudu u granicama razloga navedenih u žalbi, sukladno odredbi članka 134. stavka 1. ZUS-a, ovaj Sud nalazi da je prvostupanjski upravni sud počinio bitnu povredu odredaba upravnog spora iz članka 126. stavka 2. ZUS-a, jer je o prijedlogu za obnovu spora odlučio kao o tužbi, odnosno tužbenom zahtjevu, primjenom odredaba ZUS-a koje se odnose na postupak ocjene zakonitosti odluke javnopravnog tijela (ovdje tuženika), umjesto primjenom odredaba koje se odnose na obnovu spora okončanog odlukom suda.

5. Naime, iz sadržaja sveza spisa razvidno je da je tužitelj podnio prijedlog za obnovu spora dovršenog prvostupanjskom presudom, poslovni broj: Us I-3742/2021-6 od 14. ožujka 2022., a kojom je djelomično usvojen tužbeni zahtjev te je rješenje tuženika o uklanjanju građevina poništeno u dijelu točke 1., dok je u preostalom dijelu tužbeni zahtjev odbijen. Pritom je tužitelj prijedlog utemeljio na prilogima uz građevnu dozvolu od 4. studenoga 1968., smatrajući ih novim dokazima u smislu članka 137. stavka 1. točke 6. ZUS-a, prema kojem će se spor okončan odlukom suda obnoviti na prijedlog stranke ako stranka sazna za nove činjenice ili nađe ili stekne mogućnost da upotrijebi nove dokaze na temelju kojih bi spor bio povoljnije riješen za nju da su te činjenice odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni u prijašnjem sudskom postupku.

6. Dakle, temeljna pretpostavka za obnovu spora iz citirane zakonske odredbe je saznanje za nove činjenice ili nove dokaze kojima se dokazuju činjenice koje su postojale u vrijeme rješavanja o predmetu, a predlagatelj obnove za njih nije znao odnosno nije ih mogao upotrijebiti, a iste bi dovele do povoljnijeg rješavanja spora.

7. U konkretnom slučaju, suprotno žalbenim navodima, takve dokaze ne predstavljaju ni građevna dozvola od 4. studenoga 1968. (neovisno o prilogima) ni zapisnik o inspekcijskom nadzoru od 14. listopada 2021., i to ne samo iz razloga što su ti dokazi bili poznati i u prijašnjem postupku, već i zbog toga što isti ne bi doveli do povoljnijeg rješenja ove stvari, na koju okolnost se relevantnim razlozima osvrnuo i prvostupanjski sud. Pritom je, međutim, prvostupanjski sud propustio primijeniti ovdje mjerodavnu odredbu članka 138. stavka 1. ZUS-a i rješenjem odbaciti prijedlog za obnovu spora jer tužitelj nije učinio vjerojatnim postojanje zakonske osnove za obnovu.

8. Ovo tim više što iz sadržaja prijedloga proizlazi da tužitelj u stvari traži drukčiju ocjenu činjenica i dokaza temeljem kojih je donesena prvostupanjska presuda od 14. ožujka 2022., smatrajući da je sud u toj presudi pogrešno primijenio zakon jer nije pravilno ocijenio činjenicu ponovne izgradnje ranije uništenih i oštećenih kamp kućica. Međutim, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje te pogrešna primjena materijalnog propisa nisu razlog za obnovu spora, a niti se kroz institut obnove spora može ocjenjivati zakonitost presude kojom je spor okončan.

9. Slijedom izloženog, Sud nalazi osnovanim prigovore tužitelja usmjerene na bitnu povredu odredaba upravnog spora, zbog čega je žalbu usvojio i poništio osporenu presudu te odbacio prijedlog za obnovu spora jer za obnovu nisu ispunjene zakonom propisane pretpostavke.

10. Na kraju, Sud nalazi neosnovanim zahtjev za naknadu troškova žalbenog dijela predmetnog upravnog spora jer, osim što nije uspio sa žalbom pa sukladno članku

147. stavku 1. snosi sve troškove spora, tužitelj je Grad Slavonski Brod, dakle, jedinica lokalne samouprave i, kao takva, predstavlja javnopravno tijelo. Troškovi pak zastupanja javnopravnog tijela u upravnom sporu po odvjetniku kao opunomoćeniku ne spadaju u izdatak u sporu koji bi, u smislu članka 144. stavka 1. bio nužan i opravdan, a koje stajalište je iznio i Ustavni sud Republike Hrvatske u više svojih odluka (primjerice odluka, broj: U-III-7441/2021 od 4. srpnja 2024.), radi čega je navedeni zahtjev valjalo odbiti.

11. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 135. stavka 2. i članka 138. stavka 1., te članka 148. stavka 4. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 30. rujna 2025.

Predsjednica vijeća
Senka Orlić-Zaninović, v.r.